

Bellewaerde

Het is een traditie geworden dat de Federatie elk jaar een ontspanningsdag organiseert voor alle kinderen van de voorzieningen. Op 22 september had die plaats in het Bellewaerde Park.

Onder een blauwe hemel zoals wij er sedert lange tijd geen meer gekend hebben, komen de wagens en de autocars aangereden op de parking van het Bellewaerde Park. Bij de druppelteller komen de opvoeders van de verschillende voorzieningen van de Federatie

Froidure hun plaatsen zoeken bij Yves Rigo, de logistieke coördinator van de dag. Hij deelt de inkomtickets en de traditionele witgroene petjes uit zodat men de kinderen van ver kan herkennen in het park. Sedert jaren verandert de formule niet: eens per jaar bij het begin van het schooljaar krijgen alle voorzieningen van de Federatie Froidure de gelegenheid elkaar te ontmoeten tijdens deze activiteit waar de kinderen zo naar uitzien: een hele dag in een attractiepark. Een lange dag vol gratis plezier. Gedurende ongeveer tien uren dringen de kinderen binnen in een wereld buiten henzelf: zonder dwang, zonder dat iets hen herinnert aan hun werkelijkheid: ouders die niet in staat zijn om voor hen te zorgen, een ernstig tekort aan affectie, iets wat hun opvoeders ondanks al hun goede wil niet kunnen geven, een schoolloopbaan die niet vlot... Maar vandaag zijn al die zorgen ver weg. Van zodra zij in het park binnen zijn, een plan in hun hand, komt het erop aan zoveel mogelijk attracties te doen in zo weinig mogelijk tijd. En er zijn er voor alle leeftijden: de kleinsten ontdekken met onverholven vreugde de treintjes, de schommels, het grote wiel aangepast aan hun grootte. De grootsten stormen naar de Russische bergen en naar de screaming eagle waar men terzelfder tijd het effect beleeft van de katapult, van de vrije val en van de benji. Al deze sterke sensaties beleven zij. Niets voor gevoelige zielen... dat is geen pro-

bleem voor de achtjarige Julien die met een stralende glimlach uit het "Lievenheerbeestje" stapt, een Russische berg waar men in volle vaart de duizelingwekkende hellingen komt afgevlogen. "Ik stak mijn armen omhoog, ik was niet bang", zegt hij fier.

IN VOLLE FAR WEST

Elke attractie ligt in een aparte wereld. Dorpen uit alle hoeken van de wereld werden op een heel realistische manier opgebouwd. Zo doorkruisen de kinderen India, Canada, Mexico, de Jungle en de Far West. En dit weekend is er uitzonderlijk een cowboy festival. Overal in het park lopen sheriffs, cowboys en danseressen rond... allemaal in westernlaarzen en klederdracht van toen. Opeens zitten we midden in de wereld van Lucky Luke. Country muziek en dansen vrolijken de straten op. Het resultaat is ongelooflijk. De kinderen zijn enthousiast.'s Middags wacht hen een lunch in één van de grote eetzaal van het park. Sommige jongeren zijn zo ongeduldig om terug te gaan naar de attracties dat zij er bijna hun dessert bij vergeten. Maar de dag is nog niet gedaan. Tussen de

EDITO

Beste Vrienden,

Het schooljaar is herbegonnen voor de kinderen, voor de ouders en voor onze opvoeders en opvoedsters. Toen ik onlangs met een opvoeder over de school sprak, ben ik mij bewust geworden van het enorme probleem van de opvoeding... van de ouders. Die man die sedert meer dan twintig jaar in een begeleidingstehuis werkt, vertelde mij hoezeer de situatie tussen ouders en kinderen veranderd is. Vroeger gebeurde het regelmatig dat men een jongere terug naar zijn familie kon sturen na een min of meer lang verblijf in het begeleidingstehuis. Tegenwoordig is dat een uitzondering want de ouders geven het op omdat zij niet in staat zijn hun eigen kinderen op te voeden. Men stelt inderdaad vast dat bij hen de kinderen fysiek (allerlei vormen van geweld), psychologisch (verwaarlozing) en seksueel misbruikt worden. Het kind of de adolescent wil niet meer thuis blijven want het leven is er ondragelijk en men komt liever terug naar het begeleidingstehuis... Hieruit volgt de dwingende noodzaak om de ouders op te voeden en hen voor hun verantwoordelijkheid te stellen. Sommige voorzieningen hebben daarom besloten om voor ouders vormingssessies op te zetten die zelfs verplicht zouden kunnen worden in de toekomst. Men zoekt ook naar formules waarbij de jongere terug naar huis kan keren nadat de ouders die vormingscursus gevolgd hebben. De terugkeer naar het gezin wordt begeleid door een opvoeder om het kind te beschermen. Zoals U kan vaststellen, beste vrienden en beste lezers, is het werkveld van onze opvoeders ruim en houdt het nooit op. Maar weet ook dat zonder de hulp die U ons geeft dat werk niet mogelijk zou zijn.

Baron Paul van der Straten Waillet
Voorzitter

boten, de treinen, de glijbanen zitten achter afsluitingen dieren uit alle landen: koeien, geiten maar ook olifanten, giraffen tijgers, wasberen, roze flamingo's... Men is in een totaal andere wereld beland! De dag gaat snel voorbij! Het is al zes uur, tijd om de terugweg aan te vatten en te dromen van deze prachtige dag. We zullen moeten wachten tot volgend jaar om weer zo een dag te beleven. Maar waar? Dat zal zoals elk jaar een verrassing zijn...

In Memoriam

Manu Debotz

Twee gewezen bestuursraadleden van de Federatie Abbé Froidure hebben ons verlaten.

Beiden waren "steunpilaren" van het werk van de Abbé gedurende tientallen jaren. We brengen hulde toewijding en we beiden hun families onze innige deelneming aan.

Francis Cattoir

De reizigers die drinken maken mensen gelukkig!

Herinnert u die wet, goedgekeurd in november 2006, die aan alle vliegtuigpassagiers verbiedt om meer dan 100ml vloeistof mee te nemen in hun handbagage. Dit om de risico's op terrorisme te beperken. Resultaat: dagcrèmes, parfums, bieren, tandpasta's, schoonheidsproducten, olijfolie, flessen wijn en andere sterke dranken werden en worden nog altijd in beslag genomen door de douane. Daardoor staan er in de luchthaven van Zaventem tientallen kisten met sterke dranken en andere niet toegelaten vloeistoffen opgestapeld. Crèmes en niet alcoholische vloeistoffen werden

zonder problemen verdeeld onder caritatieve en andere instellingen. Maar de sterke dranken die kon men moeilijk aan een home of een weeshuis geven... De luchthavenaalmoezenier, eerwaarde heer Gaillard, lid van de raad van bestuur van de Federatie Froidure, wist niet wat doen met al die flessen drank en stelde aan onze voorzitter Paul van der Straten voor om ze aan hem te bezorgen op voorwaarde dat ze op een gepaste manier gesleten werden. In de opslagplaatsen van de BIAC kon hij zijn ogen niet geloven toen hij al die aangeslagen flessen zag staan." Ik kwam binnen in een enor-

me ruimte vol met kisten sterke drank. Er was van alles: champagnes, dure wijnen, vodkas van Poolse en andere merken, sterke dranken uit Oeganda, aquavit... Ik moest een bestelwagen laten komen om heel die vracht te vervoeren." De eerste lading van ongeveer 500 flessen werd gevolgd door drie andere. In het totaal meer dan duizend flessen zullen nooit opstijgen uit Zaventem maar landen in de Federatie. Deze flessen werden te koop aangeboden tijdens liefdadigheidsavonden. De opbrengst van de verkoop, bijna 4000 euro, ging natuurlijk rechtstreeks naar de Federatie Froidure. Wij danken de diensten van de douane en de luchthaven van Zaventem maar ook al diegenen die hun flessen moesten achterlaten in de luchthaven. Zij hebben mensen gelukkig gemaakt!

LDO ○

Sean Malyne, de kracht van de wil.

Sean Malyne zit in het derde jaar kinesitherapie en is een schitterende studente. Zij is 21 jaar en neemt reeds heel wat meer verantwoordelijkheid dan de meeste meisjes van haar leeftijd. En wat zij aanpakt lukt dankzij haar wilskracht.

ster bij een traiteur. Zo verdiende ik wat extra zakgeld boven op het geld dat ik van de staat kreeg." Financieel krijgen adolescenten die zoals Sean zelfstandig gaan wonen, een volledige en efficiënte begeleiding. "Men leerde hoe ons geld te beheren: onze rekeningen dagelijks bijhouden, op een verstandige manier boodschappen doen, gezond eten. Onze opvoeders keken zelfs onze rekeningen na om te zien of we vlees, zetmeel en groenten kochten... Die ervaring heeft mij echt geholpen om zelfstandig te worden en het leven aan te kunnen." Op haar 18 jaar als zij haar humaniora met onderscheiding beëindigd heeft, vraagt Sean om verder begeleid te worden door Outremer: een telefoontje, een bezoekje van tijd tot tijd om te zien of alles goed gaat... een discrete begeleiding maar een stevige schouder in de moeilijke momenten. Na anderhalf jaar gaat het in omgekeerde richting. Nu is het Sean die haar vroegere opvoeders opbelt om te vertellen hoe het gaat. Na haar eerste kandidatuur kine, beslist zij om Engels te leren." Ik sprak geen woord maar ik was vast besloten. Ik ben naar de VS vertrokken als babysitter. Ik verdiende een beetje de kost. Dat liet mij toe te reizen, terug te komen met Kerstmis en mijn vriendje te laten overkomen naar hier." Terug in België herneemt zij haar studies en haar job bij de traiteur. Zo gauw ze kan vertrekt Sean naar de vier hoeken van Europa en nog verder. "Van zodra ik wat geld heb, gebruik ik het. Tot hiertoe heb ik altijd geprobeerd het op een nuttige manier te besteden: ik heb zo ook mijn privé lessen voor wiskunde betaald om de wetenschappelijke richting die ik gekozen heb te kunnen volgen. Ik ben ook begonnen aan een psychoanalyse. Dat steekt mij dikwijls tegen want mijn spaarcenten gaar eraan weg en het duurt lang. Maar ik voel dat mij dat goed doet en dus hou ik vol." Over haar familiale toestand is ze altijd heel discreet gebleven tegenover haar vrienden op school.

"In plaats van te liegen zeg ik liever niets. Toen ik op school zat kon ik elk weekend mijn ouders zien en soms zelfs tijdens de week als ik het vroeg."

EEN TOEKOMST VOL PLANNEN

Naast haar studies en haar job zorgt ze nu voor haar moeder die in een terminale fase van een pijnlijke kanker ligt. Zij is de tussenpersoon tussen de dokters en haar moeder. Een zware taak die zij op een volwassen manier vervult. En dan is er ook haar broertje nog die zij helpt om zijn studies te voltooien. Zij probeert dezelfde rol te spelen zoals Outremer met haar gedaan heeft in het verleden. Zij heeft hem doen weggaan bij hun ouders, hem geholpen om een appartement te vinden, zijn middelbare studies te beëindigen om verder te kunnen studeren. Een taak die hun ouders niet kunnen vervullen. "Het zijn gouden ouders. Zij hebben mij altijd moreel gesteund. Mijn vader is heel fier nu hij ziet dat ik goed mijn plan trek. Dat is voor mij de mooiste beloning want ik weet dat hij mij niets meer kan geven of niets meer kan doen. Het is hun schuld niet, het is gewoon een andere cultuur. Als men de geschiedenis van Cambodja kent kan men het hun niet kwalijk nemen. Ik probeer het verleden te vergeten, alleen het heden te zien en mij te richten naar de toekomst, zelfs als ik soms met mijn kop tegen de muur loop." En haar leven kijkt uit naar een toekomst vol concrete plannen. "Ik wil van het leven genieten. Ik zou graag mijn studies afwerken, dan mij specialiseren en gaan werken. Ik ben altijd geslaagd in wat ik wou, zelfs als dat soms wat tijd kostte. Ik heb de indruk dat niets mij kan tegenhouden. Ik zal er geraken door ervoor te vechten!"

LDO ○

Haar ouders komen uit Cambodja. Zij verlieten hun land in 1975 tijdens de genocide. Haar vader werd arbeider aan de UCL en heeft zich sociaal geïntegreerd. Haar moeder had minder kansen: zij heeft zich nooit herpakt van de verschrikkelijke oorlog die haar land getroffen heeft. Toch had zij twee kinderen: Sean en haar broertje. Getroffen door een oorlogstrauma vermengt zij sedert haar aankomst in België het verleden en het heden en heeft zij regelmatig zenuwcrissen." Mijn vader kan er mee omgaan maar voor ons was het van bij het begin veel moeilijker. Men heeft ons van haar weggenomen toen ik 6 jaar was." Sean en haar broer werden dan in een home geplaatst in Schaarbeek daarna van haar tien tot haar twaalf jaar werden ze onder de hoede gesteld van hun halfzuster in Frankrijk. "Mijn broer en ik hebben toen een puberteitscrisis doorgemaakt en zijn terug naar onze ouders gegaan. Wij hebben alle twee een schooljaar verloren. Maar de crisissen van moeder bleven duren. Een sociale assistente sprak mij over begeleid zelfstandig wonen dat georganiseerd wordt door Outremer. Ik heb alles ondernomen om aangenomen te worden. Ik heb brieven geschreven om mijn familiale situatie uit te leggen, ik heb tests afgelegd...Ik was vijftien jaar en ik werd aanvaard.

EEN LEERSCHOOL VOOR HET LEVEN

Van bij het begin wordt er strikt geselecteerd voor begeleid zelfstandig wonen. De opvoeders hebben strenge criteria. Zij gaan na of de jongere bekwaam is om alleen te wonen en om zijn plan te trekken. Zij bekijken ook de reële behoefte van elke situatie. "Ik had besloten om te vertrekken. Mijn studies gingen voor. Met de hulp van Outremer heb ik een kot gevonden. Tijdens de weekends deed ik ook studentenjobs. Ik werkte als dien-

DE FEDERATIE ABBÉ FROIDURE BEDANKT U

VOOR UW WELWILLENDE STEUN

PARMENTIERLAAN 19/4 1150 BRUSSEL • TEL (02) 771 08 10 FAX (02) 771 22 02

MET UW GIFTEN IS HUN TOEKOMST VEILIG

Een aantal voorzieningen voor kansarme kinderen in het hele land, zijn bij de Federatie aangesloten.

210-0398955-46

Fiscale vrijstelling vanaf 30 €

INFOS FROIDURE

voorzitter :

Baron Paul van der Straten Waillet

afgevaardigd beheerder :

Jacques Sonnevile

hoofdredacteur :

Yves Rigo

redacteur :

Laure d'Oultremont

vertaling :

Bert Weekers / Rik Verboren

lay-out :

Anne de Wolf / Mircea Stefan

redactie / administratie / publiciteit:

PARMENTIERLAAN 19 BUS 4
1150 BRUSSEL

TEL (02) 771 08 10

FAX (02) 771 22 02

e-mail: froidure@skynet.be

Website: www.froidure.be

210-0398955-46

F.A.F. KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 30 €.

Als lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, verzekeren wij u transparante rekeningen en toegang tot informatie